

Kremenjak

Politički list za interese grada Šibenika i okolnih sela.

Kremenjak izlazi svaki četvrtak. Pretplatna cijena na godinu 3 Krune. Na pō godine Kruna 1.50 para. Pretplate i pisma šalju se uredništvu. Rukopisi se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju. **Pojedini broj 4 pare (2 novč.)**

Prijateljima našeg lista.

Molimo prijatelje našeg lista, koji su zaostali isplatom za prošlu godinu 1907, da nam što prije podmire zaostalu isplatu, kako bismo mogli zatvoriti račune prošle godine i urediti konačno administraciju i ekspediciju lista. Istodobno molimo svu onu gospodu, koja misle i dalje pomagati pretplatom naš list, da nam pošalju unaprijed pretplatu za god. 1908. Njima je to sve jedno, a nama se olakšava posao tim, što jednu brigu skinemo s glave odmah u početku godine.

U tu svrhu oslobodujemo se današnjim brojem poslati svima gotove novčane uputnice. **Tri Krune** nije velika svota.

Uredništvo.

Skradinska općina ministru Becku.

Još prvih dana ovoga mjeseca bili smo se obratili jednom našem prijatelju, pripadniku jedne slavenske narodnosti, koji u Beču imade odličan položaj i pristup u više krugove, da nam pomoću svog položaja pomogne dobiti obavijesti, je li koja općina izbornog kotara Šibenskog poslala priznanicu ministru Becku.

Poslije kakova 22. dana dobismo tekar odgovor od cijenjenog prijatelja i po njegovom pismu vidimo, da se nijesmo prevarili u sumnji, koju istakosmo u svome pismu na št. prijatelja, kako nam se čini nemoguće, da n. pr. jedna općina skradinska (pa i šibenska i vodička) nebi upotrebila ovako lijepu prigodu metanisanja il bolje puzanja i preporuke. Prijatelj nam javlja a mi donosimo za sada samo nešto iz toga pisma:

„Vi ćete mi oprostiti, što Vam bar nijesam javio primitak Vašega prijateljskog pisma. Razlog je tome taj, što sam mislio, da ću Vam odmah do koji dan moći udovoljiti Vašoj želji i javiti Vam pō tanko podatke svega i dati Vam imena, koja ste tražili. Ali, kako već i sami znate, stvar se od jednom okrenula, jer na utjecanje faktora iz Dalmacije, odlučilo se neodavati dalje imena tih Vaših puzavih općina. Sve što sam mogao do danas saznati, je to, da je općina Skradin poslala takodjer priznanicu barunu Becku i da je ova priznanica po stilu **najpuzavija i upravo do podlosti ropska**. Mogao sam razumjeti, da imade i još koja iz tog kotara, a nadam se saznati i o tome potanjih obavijesti. O skradinskoj svakako budite sigurni a čim dobijem u ruke što sigurna o općini Šibenik il drugoj kojoj, rado ću Vam javiti.

Moguće, da će Vas zanimati znati, da je zastupnik vašeg kotara mnogo radio oko toga, da se poduzeće gradjenja obale dađe u ruke nekcg domaćeg konsorcija,

u koji ulaze Meichsner-Inchiotri i drugi (Krstelj i Gazzari), ali nije mogao nikako uspjeti, pošto je odviše velika razlika bila u svotama ponude. Razlika je nekakvih 23%, što bi iznosilo oko 60 hiljada Kr. Odlučeno je dati poduzeće nekome iz Trsta il Istre, nesjećam se pravo. Ko mi je ovo kazivao, smijao se porugljivo, a na moj upit, reče mi, da tu ulaze i neki načelnici“.

U ovom pismu imade i drugih pikantnih stvarčica, koje sad ostavljamo, dok bolje kruške sazdriju. Al već i ovo što iznesosmo, zadovoljiće naše pristaše i drugu javnost, a, mislimo, biće dosta i našim rodoljubima na općinskom koritu.

Koja je ovo bagra ljudi, što kroz svoju punogoljivu „Hrvatsku Rieč“ neprestano govori u velikim rodoljubnim frazama, dijeli lekcije desno i lijevo, a onamo je sklopila usko prijateljstvo privatno i političko sa puzavcima najniže vrste, sa ljudima najcrnjeg furtimaštva — to smo mi davno već znali. Šire općinstvo to nije moglo znati, jer je bilo zavaravano svakim sredstvima.

Po nekim frazama „Hrvatske Rieči“, katkada je mogao nevješt čovjek iz daljega misliti, da je sve oko nje samo zlato, sam biser, da oko nje nema ni traga furtimaštvu, da su prvi medju prvima proti vladi, a kad tamo — gdje smo? — Prvi pravaški dnevnik nije drugo nego organom vladinih skutonoša, popovskofratarskih prirepina, političkih avanturista, afarista i špekulanata; „Hrvatska Rieč“ je organom Don Ante Dulibića, Don Iva Krstelja, Don Pierina Kragića, i svih onih fra-fra iz Sinja.

„Fra Hrvatska Rieč“ bila je u svoje doba počela velikim gestama izražavati svoju indignaciju i svoj „rodoljubni“ gnjev nad metanisanjem općina ministru Becku. Molimo sad „fra Hrvatsku Rieč“, da nam kaže, što će reći i kako će ukoriti svoju vijernu saveznicu u dobru i u zlu, općinu skradinsku?

Mi, kao mi — mi bi se čudili, kad općina skradinska i njezin fra Gjerundio nebi bili poslali Becku onu najpuzaviju i ropsku priznanicu. Samo se mi nebi čudili onda, kad bismo sutra čuli, da je i općina šibenska to isto učinila; jer — proti volji naroda i ogromnoj većini njegovoj, nemože se vladati nego pomoću — milostive vlade.

Ali — što neučini općina, učiniće gosp. zastupnik. Je li tako? — fra komšijice.

Kažnjeni zbog prošlih izbora.

Dne 25. prošlog mjeseca bila je kaznena rasprava proti Luki Vrančiću pok. Marka s Konjevrata i proti Marku Vrančiću pok. Ive iz Čvrljeva, što su prošlih izbora htjeli glasovati po drugi put. Uhvaćeni pri tome, biše tuženi od žandara, te im se rečenog dana držala

rasprava i biše obojica osudjeni po zakonu od 26. Januara 1907 dzl. 18. i to Luka Vrančić na tri sedmice, a Marko Vrančić na dvije sedmice.

Mi ovo pišemo, da požalimo ovu dvojicu jadnika, koji evo na sebi osjete težinu i strogost zakona za čin, kojim se oni ogriješe o pretpise zakonske samo za to, što, nevješti zakonu, nebiše od onih s kojima glasovaše, upućeni u strogost zakona. Sad ta dva kukavca treba, da pročame u zatvoru dvije i tri nedilje, a da njihove obitelji i njihovo stanje kroz to vrijeme ostanu bez hranitelja i radnika.

Zavedeni jadnici, htjeli su da glasuju još jedanput za popovskofratarskovladinog kandidata Don Antu Dulibića; i, nesluteći zla, zlo ih eto zateče. Koliko će puta sad reći Luka Marku, a Marko Luki: Ma zašto je ovo imalo baš nas treviti, kao da smo mi sami krivi?! — A moguće da ih ima od nas deset puta krivljih.

Dok žalimo ovu dvojicu, opažamo ovom prigodom, koliko bi ih bilo kažnjenih, da je samo naša stranka htjela tužiti!? Al, da proste ljude, nevješte i neuke, koji neznaju posljedice strogosti zakona, izlažemo kazni, da ta kazna svom svojom težinom pada po njima, kao po ovoj dvojici, nit krivim nit dužnima — to naša stranka nije činila, niti će činiti. Kad nijesmo htjeli tužiti ni onoga, koji je zadnju noć u Zatonu učinio onako dobre al skupe posle, a znao je što je zakon, kako ćemo i kakvom dušom tužiti jasnog težaka i seljanina, koji nema ni pojma o strogosti zakonskoj!?

Evo opet jedan dokaz, kako sve, pa i tuđi grijesi padaju uvijek po jednom težaku za ništa drugo, neg što je neuk i u neukosti slijep i lud. Za to naša stranka hoće, da narodu, da puku otvori oči i za to je njoj i ime pučka stranka.

Stalo kome primati batine po tuđim ledjima!

Eto moj Marko i Luka moj! Da ste vi znali što činite, nebi bili učinili. A sad — drž, što ko uhvati.

DOPISI

Skradin.

U br. 205 „Hrv. Rieči“ tom organu sviju mogućih i nemogućih političkih avanturista, u jednom dopisu iz Skradina, po srestvima poznati bandit iznosi račune travarine otragu deset godina t. j. od god. 1898 u namjeri da se blatom nabaci na ondašnjeg tajnika Brkanovića. Nemamo ništa pri ruci u koliko se tiče podataka, već služeći se onim što onaj aramija iznosi. Evo kako objegjuje bivšeg tajnika da je ošteti Skradinsku općinu, u godini 1898. Priznaje da je našao, u blagajničkom dnevniku 1898, da je od travarine utjerano for. 3127 novč. 49. Priznaje da je u blagajničkom Dnevniku predano (od travarine) forinti 2894;31 i da je još tajnik morao predati for. 233 novč. 18. — Priznaje da je našao da, od ovih for. 233 nov. 18 tajnik je izplatio u Januaru, Februaru, Martu 1899 za općinske potrebe for. 240 novč. 54, dakle više for. 7 nvč. 36 nego što je primio, ipak u paklenoj buši, zbrajajući kakon on zna, istostavljajući koliko je njemu potreba, nalazi da je tajnik ošteti općinu za for. 1112;80. Dakle, naći u blagajniku da je tajnik sve predao do posljednje pare; naći da pretičak, u god. 1898. gosp. Sinobada iznosi for. 1187 nvč. 48 (t. j. 953;22 više 233;18 za koje ona plaćena vucibatina kaže da nije uvedena u prihod 1898) pak opet tvrditi da je općina ostećena, onom hajduku nema drugog odgovora, već u šumu razbojniče! A i mi čekamo tog izaslanika Zem. Odbora da te u

robijaškoj haljini povučemo na odgovor: kako si primao općinske novce a zaslužio vješala.

*

Skradinska okolica.

Mi smo javili u našem poštenom „Kremenjaku“ da je, u selu Bratiškovcima u kraju „Brinčuša“ Općinsko Upraviteljstvo potrošilo Kr. 500 za triškulje a da je to radnja koja ne vrijedi ništa. Uzmite u obzir da, u god. 1907, Općinsko Vijeće opredijelilo je Kr. 100 za radnje opće koristi. Ko je uoblastio upravu da troši Kr. 400 više nego li je u predrazbroju, to će oni znati. — U sjednici Vijeća 17. Dekembra 1907, općinski Načelnik Mudradžija reče ove tekstualne riječi: „pljunuću u brk svakome, ko mi reče, da nije dobro potrošeno ono 500 Kruna“. Nema nego malo dana, dovezao se u „Brinčušu“ gosp. Marko Mudradžija sa gosp. cestar-majstorskom iz Šibenika Flörerom, da vidi te oglašene tri škulje. Gosp. Flörer, čim je vidio radnju odmah izjavi da radnja ne vrijedi prebirene pare a Načelnik stade se kočoperiti kao tukac kad čuje fijuk, te izbrblja nekoliko riječi da on nije kriv, da seljaci biraju glavara, vijeće da ga potvrguje a on glavaru mora vjerovati! Pokunjena nosa Načelnik se vrati kući a mi čekamo: ko će naknaditi štetu sela i ko će platiti vještaka gosp. Flörera.

*

Prvić-Luka, 20/1. '08.

Bezobraznost? — Vratio se fr. A. Pravdica, da preuzme javnu igru na buće, kao uprav danas. — Značajno je, da danas nije igrao pred crkvom, već pred školom. Tomu nek se niko ne čudi, jer bezobraznost nema granica. Još je značajnija njegova žurna obustava igre pred dolaskom parobroda, na 3 sata, kada su iznenada stala slaviti zvona, a istodobno se iskrcao neki fratar, mlado čeljade.

Ne razumijemo, zašto su baš slavila zvona: je li zato, što se je fr. A. Pravdica bućao pred školom, ili zato, što je prispio taj mladi njegov drug.

Mi svakako mislimo, da su slavila zvona da proslave bućanje fratrovo pred školom; jer, kad bi se mora'la slaviti u zvona za dolazak jednog fratra u koje mjesto, tada bi imala po svoj Austriji slaviti zvona čitavu godinu, danu i noću.

Ne razumijemo još, zašto je fr. A. Pravdica u zgodan čas obustavio igru i pošao odmah u samostan. Ono što radi JAVNO, zašto ne bi i pred svojim provincijalom? — Sicari.

RAZNE VIJESTI.

Sv. Savska zabava. Naša braća Srbi, proslaviše i ove godine svoga narodnoga prosvjetitelja sv. Savu. svećenjem vodice u srp. školi muškoj, te odabranim pjesmama i deklamacijama, što su školska djeca izvala uz opće odobravanje i priznanje svih prisutnih zauzetoj učiteljici gđci. Marici Sekulić i gg. učiteljima.

Spomen propasti dubrovačke republike. Da proslavi tužnu uspomenu, gdje se evo navršuje 100. godina od propasti dubrovačke republike, u kojoj je na slobodnom narodnom tlu cvjetala naša knjiga, gojio se naš lijepi jezik, pokazala se rijetka državnička sposobnost našeg naroda, čujemo, da će naše „Kolo“ prirediti prvih dana Februara domaću zabavicu, na kojoj će se igrati, deklamovati i pjevati komadi jedino dubrovačkih auktoru, a osim toga biće jedno prigodno kratko predavanje

o dubr. republici i njezinoj propasti. Po tanje ćemo gledati javiti drugi put.

I prigodom 50. godišnjice nezaboravnog Lisinskog, društvo je „Kolo“ priredilo sličnu proslavu i potaklo svojim primjerom druga društva na istu stvar. Pa za to moramo pohvaliti upravu društvenu, što slijedi vršenjem svoje zadaće i na polju kulturno-odgojnom. Osobito hvalimo i pozdravljamo misao predavanja.

„**Novo Vrijeme**“. Kako je naš list malen, nijesmo mogli a ni danas nemožemo po želji, da se osvrnemo na ovaj novi učiteljski list. Prvi broj je već lijepo uređen, a to nam jamči, da će list, što dalje, biti bolji i biti pravim učiteljskim listom. Program mu je aktualan i napredan, što je učinilo, da se oko njega okupi sve što je slobodnijega i željno napretka medju učiteljima.

Sam fakat, da se protiv „Novog Vremena“ digao jedan Sinčić i drugi Sirovica, dokazuje, da je ovo list za slobodno i neodvisno učiteljstvo i za širenje zdrave napredne nauke. A sigurno, da kojekakvi špijunski karakteri, fratarske pililončine, prirepine svakog sistema i izvrsno kvalifikovani denuncijanti svojih kolega i podložnih nemogu ući u novo vrijeme.

Mi toplo preporučamo „N. Vrijeme“ svim učiteljima.

Glavne društvene skupštine. U narednu nedilju dne 2. Veljače biće glavna godišnja skupština „Narodne Slavjanske Čitaonice“ na 6 sati po podne i „Hrvatskog Muzičnog društva Kola“ na 5. sati u društvenim prostorijama. — Mole se gg. članovi podupiratelji i pjevači i pjevačice, da dodju u što većem broju. Uprave.

U Hrvatskoj traje borba izmedju naroda i Magjara, koja se može označiti borbom domaćeg elementa proti nasilju i vlasti furešta. I tako ti je svugdje, gdje god ima naroda našeg jezika. Zvale se te siledžije, ti narodni sisavci strancima, kuferasima, jabandžijama il kako hoćeš, izlazi, da furešti svuda hoće da vladaju. Al. svršiče i njihova sila i njihovih kupljenih madjarona, furtimaša, frankovaca i drugih *privepna* i *kotoraških koritaša*, što narodnu krv piju, samo, bude li sloge u narodu. Bio je Fuček-ban, pak ga je sloga narodna izfučkala van: došao je *Kauch*-ban, pa se nadamo, da će brzo i njega sloga narodna *izdmimiti* van. Tudja sila, tudja vlast mora da propane svugdje. Bog je dao narodima i pucima slobodu i za to su izbrojeni dani fureštima, gdje god ih ima. Pa, kad tako sve zemlje, svi puci, svi narodi, krajine i mjesta budu od furešta čista i od njihova zuluma oslobođena, onda će se naći koji guslar Janko (il Marko), da uz tikvicu vina, ne za zdjelicu leće, ispjeva pjesmu, Bogom nadahnutu. Tudji *patakuni* neće više moći naći toliko niskih karaktera, da fureštu služe, kuljuče, il slavu pjevaju.

Kupovanje javnosti. Poznato je da čovjek za novac može si svašta nabaviti, ali da se za novac može kupovati popularitet, to je upravo po americku i to nije nikad nikome na um palo. I eto, što niko od nas nije smišljao, nadzornik je Sinčić učinio i na 19. ov. mj. pred nekoliko svjedoka kupovao malo populariteta. On je to učinio time, što je izjavio da se troškovi za posoblje „Uč. Društva“ imaju smatrati pokriveni iz „njegove kese“. Tko mu je zapravo prodao taj popularitet ne znamo, ali kad ga je kupovao, to je po našoj logici, da ga ili nije nikad imao ili da ga je izgubio. A je li mu pako baš uspjelo da na 19. ov. mj. kupi popularitet, o tom smo na čistu - da nije, a nije za to, jer se popularnost ne stiče novcem već dobrim djelima, čeličnošću karaktera, požrtvovnošću i ljubavlju spram pučkog učiteljstva. Cir.

Od vodstva pučke stranke u Spljetu primamo radosnu vijest, da do danas „Pučka Sloboda“ imade 5900 pretplatnika; a štampava se u 6100. primjeraka. Ostalo se prodade u Spljetu. Dobar znak da narod po Dalmaciji otvara oči i tako će dočekati dan svog oslobodjenja.

Klerikalno nasilje. Bog je ljudima dao slobodnu volju. To nekim fratrima i popima nikako ne ide u glavu i hoće na silu, da je čovječja volja ovisna o njihovoj. — O tom su najbolje govorili zadnji izbori, kad su se neki popi i fratri upravo rugali slobodnoj narodnoj volji, naredjujući ili zastrašujuć pojedince da glasuju za ovoga ili onoga, a sve kako je njih volja. A narod, misleći da tako mora biti, u mnogočem im se podlaže i čini onako, kako to oni hoće. Mislić će tkogod da ovo nije i ne odgovara istini, ali osim sijaset primjera klerikalnog nasilja navest ćemo i ovaj. Jedan otac (ime mu ne iznašamo) ima svoga sina na naukama u Sinju kod fratara. No kad ovi doznaše da on, otac, prima i čita „Pučku Slobodu“, dobio je ovaj nalog: ili napustiti taj list ili da će brzo imati kod kuće sina t. j. da će ga povratiti natrag. Brižan otac odbio list, a to je župnik onog mjesta morao javiti nekome drugome naime da otac lista već ne drži. Pametnih li klerikalaca! Što je sin kriv, ako nešto počinja otac i onda, je li baš u redu da otac „griješi“ a sin vrši pokoru. To jedino može biti u fratarskoj logici. Pa da nisu nasilni! Jesu. A ovo su saveznici onih na koritu! Na zdravlje!

„**Duje Balavac**“. Brzo će u Splitu početi da izlazi šaljivi „Duje Balavac“. — Nama je drago, što ćemo imati list, koji će se rugati ovim komedijama po Dalmaciji. I mi ovdje imamo balavaca, — ali od Boga štampanih. Vidićemo, ko će biti bolji.

Noćno deranje. Nekidan u kavani Dračara, do 2 sata i 1/2 po ponoći nekoliko općinskih slugu tako se deralo, da mi iz okoliša nismo mogli spavati. Redarstvo za to malo hajalo, gospoda su se derala a kavana dalje stala otvorena preko zakonitog sata. Molimo gosp. načelnika, da nam se priskrbi za noćni mir, a općinske redare i općinske slugu da pozove na red.

Okolni stanovnik.

Ivan vitez Truski J. Milaković izdao je nakladom Danijela Kajona u Sarajevu Spomen na književnu 70— godišnjicu Ivana viteza Truskoga.

U ovo doba kad se lako zaboravlja na dragocjene plodove ilirskog pokreta, od velike nam je utjehe što se napokon našao onaj koji se je marno primio posla da prikaže narodu jednog od tih velikana.

Po toj biografiji, napisanoj ljubavlju i istinom, prozitiće sjajna i idealna slika nadahnutog pjesnika, koji se svijetao diže u o no zanosno doba naše hrvatske književnosti; rijetke zasluge muža, koji je dugim i neprekidnim radom posvetio miloj domovini najbolji dio svojih duševnih sposobnosti i svog odličnog talenta.

Diveći se slavnemu starini i zadnjem živom odbraniku krasnog i čistih ideala punog ilirskog doba, iz sveg srca želimo, da nam ga Bog poživi još za mnogo ljeta. —

C. R.

ZABAVNO I POUČNO.

U rusiji, koja danas broji 146 milijuna i 600. hiljada stanovnika, svake se godine radja do 7. milijuna i 256 hiljada, a umre ih do 4 milijuna i 603 hiljade osoba na godinu. Ne gledeći na broj useljenika i iseljenika, stanovništvo u Rusiji prema gornjim brojkama svake godine naraste za 2. milijuna i 653 hiljade duša.

A u evropskoj Rusiji, gdje se broji stanovništvo do 106. milijuna i 820 hiljada, svake godine naraste stanovništvo za 1. milijun i 933 hiljade.

Sravnimo li druge evropske države, imamo da stanovništvo naraste u Francuskoj manje od 1. čovjeka na hiljadu, u Švedskoj oko 9., u Engleskoj 10, u Švajcarskoj 11, u Austriji i Italiji 12., u Germaniji i Norveškoj 14. a u Rusiji 18, i u svakom slučaju za cijelu Rusiju ne manje od 15. na hiljadu.

Pismenih ljudi u Rusiji bilo je svega ukupno god. 1897. okolo 26 milijuna i 560 hiljada ljudi.

U svoj Rusiji bilo je 89.929 osnovnih škola sa 199,631 učitelja, sa 5,389,274. učenika.

Na zemljinoj krugli ima svega stanovnika 1,525. milijuna.

I to: u Evropi 401. milijun i pò, u Aziji 823 milijuna, u Africi 143, milijuna, u Americi 151. milijun, u Australiji 6 milijuna i pò.

U evropskim državama god. 1905 računalo se: u Germaniji 60. milijuna (sa kolonijama 70), u Velikoj Britaniji 43 milijuna (sa kolonijama 383.), u Francuskoj 39. milijuna (sa kolonijama 96.), u Italiji 33. milijuna, u Austriji 27 milijuna, u Ugarskoj i Hrvaskoj 20, milijuna.

U Sjevero-Američkim Sjedinjenim državama 83. milijuna, u Japanu 49. milijuna, u Kitaju 330 milijuna po jednim, a po drugima 407 milijuna.

Noćne fotografije općinskih redara.

Čujem svirati. Izadjem na prozor i slušam. Dva sata po ponoći prošla. Preko 20. mladih ljudi stoje mirno i sviraju. Jedan drži komad kontrabassa i po njemu struže: *gr - gr* — kao da hoće da zove Grgu.

Od banke uz ulicu idu dva redara: Ban, Bumber. Dvojica od društva, sigurna da dolaze zabraniti, idu prema njima i kažu im: *Imamo, znate, dozvolu od gospodina stražmeštra Kulića.*

Redari (Ban, Bumber): *Nepoznamo mi to, ni g. stražmeštra.* — Dodjoše do društva i jedan redar zgrabi jako za ruku onoga od kontrabassa i viče: *Je li dosta više!* — Onaj od *gr - gr* — kaže: *imamo dopust od stražmeštra.* — Redari: *Nepoznamo mi stražmeštra. Nego neka nam dade u pismo od gosp. Dulibića ili od načelnika.*

Kulić (iza čoška): *Ban, neodgovarajte tako, ja sam dozvolio da sviraju. Neka sviraju.*

Redari: *Neznamo mi tebe; kaži dozvolu od Dulibića ili načelnika, pa onda nek sviraju.*

Kulić: *Svirajte gospodo, ja vam dozvoljavam!*

Redari: *Ne! — Nećete! — Dosta više! — U ime zakona!*

Medju društvom šapću se: *Senti cio; orco can, che non sia questo una trappola e finta per cazzarne in buso. Cio andemo naltri via.* — Svi idju doli k Vlahovu. Tu se trevi redar Sekulić, i on čujuć prepiranje kaže na vas glas redarima Banu i Bumberu: *Marš! — Vršite svojih 8. uri službe i ajte. Marš!*

Kulić osokolio se (u isto doba veli): *Imaju pravo, da nas po novinama kritiziraju.....*

Redari ga prekidaju i upadaju: *Jest, jerbo vi držite i pomažete nered.*

U onako gluvo doba noći grad je rebombirao od vike njihove, a bilo je tako oštro, da se čekao čas, da redari zatvore il Kulića il društvo.

* A jesu li redari lijepili ona pogrdna pisma po noći, to će vam kazati redar X; gdje su bila pisana, kazaće vam Y; a koja je istina, kazaće vam D.r Krstelj. A, nekaže li D.r Krstelj *ko* je lijepio ona pogrdna pisma po gradu, *ko* ih je pisao i *kako* stoji ona stvar, onda ću vam za drugi broj „Kremenjaka“ kazati ja, a vi ćete štampati pod moju odgovornost. Samo polako.

Noćni fotograf.

Poruke Uredništva.

Najljepše molimo gg. dopisnike i prijatelje, da nam pišu što moguće jasnije i čitljivije. U nas nema ko da prepisiva, a slaganje u tiskari i korektura veoma teško ide. Njima isti trud a nama uštedjeno vrijeme i muka.

Anonimni dopisnik iz grada. — Primili smo nekakvo anonimno pismo, pisano rukom nevještom i prostom, bez glave i bez repa. Iz njega teško razumjeti što se hoće Samo se da razumjeti, da je svemu neredu u redarstvu kriv Čikara Paško i sin mu Gjuro; da oni čine što ih volja i da D.r Krstelj nemože proti njima ništa. Nešto se tu govori i o nekim općinskim tikulam, o nekoj radji u kući Čikarinoj, ali se nemože razumjeti po bliže ništa. Isto tako govori o sijenu i navadja nekoliko imena i kako se nije dalo redarstvu, da istraži.

Ovako nebulozno i teško shvatljivo pismo, moli pisac, da ga štampano kako stoji. Mi ga bacamo u koš. Ako je pisac pošten i ako ima što nezakonita u čijem postupanju, nek nam kaže jasno i potvrdi svojim imenom. Uredništvo zna držati tajnu. Mi slutimo, odkle polazi pismo, pa, ako bi dotičnik pripadao i drugoj stranci, nek se za posljedice neboji. Njegovo nam ime samo služi jamstvom, da nam istinu kaže.

Ima i drugih stvari u pismu, a te se slažu sa onim, što je kazivao ovo zadnje vrijeme g. Š. — Ovakovih i drugičijih anonimnih pisama imamo mi više.

Gosp. X. Drniš. — Primili smo pismo. Moguće u-potrebimo. Žalimo Sokol. Al, ko s vragom tikve sadi.....

ZAHVALA.

Svoj odličnoj gg. članovima orhestra mjesnog društva „Filarmonica“, koji pod upravom svog učitelja blagohotno sudjelovao koncertu moje privatne škole dne 19. tek. mj., u kazalištu, a naročito kolegi g. Raf. Patuechi, koji se je onako od srea zauzeo oko lijepog uspjeha orhestralnog dijela koncerta, osjećam se dužnim izraziti javno moje najtoplije zahvale. Odani

M.o Petar Zulliani.

Ko želi navrnutih naših loza na američanskoj podlozi svake vrste, nek se obrati potpisanome kao zastupatelju firme FORČIĆ I DRUG. — Naručbe prima do 15 veljače Vicko Bujas pk. Šime, zastupatelj — Šibenik (Dolac).

Preporučujem št. općinstvu moju novu i bogatu

URARIJU I ZLATARIJU

— u gradu (Medjugarim) —

— CIJENE UMJERENE. —

Eugen Pettoello — Šibenik.

10-26